

[Justitsministeren.]

ministeriet, men man er vejet tilbage for dette skridt, ikke alene fordi det medfører en ikke uvæsentlig udgift for statskassen, men også fordi det vil forøge de administrative besværligheder ved den overførsel, der skal finde sted, ganske betydeligt. Det ville jo nemlig være nødvendigt at have forskellige tider for den forhøjede beregning. Fra det øjeblik, midlerne overføres til et pengeinstitut, er det vedkommende pengeinstituts sag at beregne renten, og indtil da ville man altså i overformynderiet skulle operere med rentesatser for meget forskellige tidsrum, helt individuelt for de forskellige overførsler, som nu finder sted. Jeg tror, det ville forøge de administrative besværligheder så betydeligt, at man alene af den grund måtte vige tilbage herfor.

Det var hr. Johan Asmussen, der omtalte, at jeg måtte have været i besiddelse af store overtalelsesevner. Jeg takker for complimenten, men jeg tror ikke, den er berettiget. Derimod tror jeg snarere, at når det er gået, som det er gået, skyldes det, at lovforslaget om overformynderiet er godt i sig selv, og at udvalget omend med varierende sympatitilkendegivelser alligevel har fundet, at det var vigtigt at få det gennemført og få det gennemført nu.

Hvis man skulle have gennemført en likvidation af overformynderiet — hvilket særlig venstre og i nogen grad også hr. Johan Asmussen gav udtryk for — måtte man ikke alene konstatere et underskud, men man måtte også bevilge et beløb til dækning af dette underskud. Det undgår man nu, og dermed må man ikke tro, at det beløb, som i øjeblikket figurerer som underskud, er tabt. Det er nemlig ikke tilfældet. Selve overformynderiets fremtidige virksomhed som forvalter af umyndiges midler har i sig selv en værdi, en sådan goodwill, kan man vel kalde det, at vi regner med i løbet af en forholdsvis kort årrække at have kunnet dække underskuddet ind ved en hensigtsmæssig anbringelse af de midler, som vi nu skal forvalte under statskassen.

Jeg mindes ikke, at spørgsmålet om, til hvilken kurs de modtagende institutioner af umyndiges midler skal overtage disse obligationer, har været nævnt under udvalgs-

behandlingen; der kan jo eventuelt være tale om at drøfte det mellem anden og tredje behandling, men i og for sig synes jeg ikke, at spørgsmålet er stort. Jeg mener, vi bør gennemføre lovforslaget, sådan som det nu foreligger, og jeg håber på, at det vil kunne gå glat, og at overførelsen vil kunne gennemføres i løbet af den tid, vi har afsat dertil, 3, højst 4 år. Samtidig håber jeg, vi kan få det personale stillet tilfreds, som, det er jeg enig i, alt for længe har gået i uvished.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om overformynderiet.

§§ 1-5, ændringsforslagene nr. 1 og 2, § 6, således ændret, og §§ 7-10 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om anbringelse af umyndiges midler m. v.

Ændringsforslagene nr. 1-3, § 1, således ændret, §§ 2-6, ændringsforslag nr. 4, § 7, således ændret, og § 8 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik derefter til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring i arveloven.